

Provincias: Un trimestre . 0'75 ptas.

Extranjero: Un año . . 6'00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

XERRUM

SETMANARI BILINGUE, SATIRIC Y DE BON HUMO

DESDE SAN SEBASTIAN

Un viajecito de recreo

¡Ah! ¡Ningún deleite puede compararse al que se experimenta cuando se llega a un país desconocido, dispuesto a ver cosas nuevas y maravillosas, con mil recuerdos de fantásticas lecturas en la cabeza sin cuidados!

E. DE AMICIS

Aburrido de mi inmovilidad en esta ciudad poética, acordé hacer un viajecito de recreo a Tolosa, que como sabeis, es una población y no un nido de avestruces sin madre, como era el coche del ferrocarril en el cual hice yo el viaje.

En un coche de primera, porque deben saber ustedes que yo no voy de segundas ni terceras, sino a lo positivo, me acomodé en un asiento que distaba mucho de ser cómodo, y una vez colocado como un patriarca, dirigí mi atención y mi vista a los habitantes que poblaban mi morada. Estos eran un cura que leía el «Camino del Cielo», y una señora más rancia que la nariz de mi abuelo, que para pasar sus ratos de ocio grababa con un diamante de su anillo, figuras estrambóticas a los vidrios, y tartareaba una canción de moda, lo que me hizo creer si se trataba de una artista. Pocos minutos antes de la partida invadió al coche una horde de chiquillos, acompañados de su papá, su mamá y la niñera. Seguidos a estos, entraron un abogado y un caballerito extranjero que se sentó frente a mi persona. A mi lado, tuvo la pésima idea de sentarse la niñera que hablaba una juerga que el demonio que la entendiera. Llegados estos quedó el coche completamente lleno y la locomotora silbó y partió.

El niño mayor del ejército que acampaba en mi coche empezó por martirizar a su pobre niñera.

—Carmina, quiero un caramelo.

Y todos los restantes niños rodearon a la niñera, pisotearon a

mis zapatos y al figurín de caballerito que medio amoscado exclamó:

—Pego niños... vais a... a

—Queremos un *carmelo*, exclamaron a coro los barbillampiños.

—*Cbi no estarás quetos no doy caramelos*, dijoles la niñera.

Repartió caramelos a la tropa, y como una avalancha, volvieron a tomar su correspondiente asiento, no sin lastimar los pantalones al figurín y los zapatos a un servidor.

—*Magdita canaya!* volvió a exclamationar el extranjero.

En esto al niño menor le pega la chisladura de sentarse en las faldas de la niñera. Luego se pone derecho sobre las mismas y ¡pataplum! una sacudida del tren hace que el pequeño caiga soberanamente sobre la barriga del abogado que por desgracia dormía.

Todo el coche comparece al lugar de la hecatombe, la niñera entre gritos y espasmos deja caerse sobre el sombrero del cura, y el caballerito recibe un surtido de pisotones que lo hacen rabiar de lo lindo.

Vuelve a renacer la calma, y el abogado piensa en incoar un proceso contra su agresor, para que le satisfaga su atropello.

En eso dos de los chicos disputan y promueven una barahunda que termina por exasperar a la aparente artista. Llevan los otros restantes chicos un grano de arena al escándalo y se procrea un nuevo San Quintin. La mamá pega, el papá pega y el *Cristal-cola* también pega, pero quien lo arregla todo es el caballerito:

—Yo dagé pagte a las autogidades.

Se encará con él, el respetable papá y le dice:

—Usted se callará so bruto.

—Cabayero! ¡Escoja espada o pistola!

La cosa iba tomando mal cariz cuando llegó el tren a Tolosa, y yo atropellando mis vecinos melancé fuera del coche, deseoso de huir de aquel boato.

Como acabó la cosa, no lo sé como tampoco sabrán ustedes que vi en la población, porque precisamente tanto vi que no se que vi.

Y por eso *mutis por el foro* como diría un autor dramático.

LEO USA

Tenda de mobles GUIEM CALVO

Carre de sa Rectoria, 16—SÓLLER

Tallé de fusteria y mobles

Mobles de maderas sanas,

fabricats en tal Tallé.

També fan de lo més bé

portas, somiers y persianas.

Heu fan tot de lo milló:

Baratura y perfecció.

De sa Regió

DE LLUCHMAJÓ

Han passadas sas festas d'aquest poble, hem passat san Jaume, santa Càndida, etcétera, etc. Ara nos quedan que passá sas firas. De lo que aquestas serán no hu puc dir pues jo no som cap Flammarión; mes de sas festas hasta aquí transcurrides he pogut notá que de cad'añy van amb una bona decadènci; de cada añy transcurriren sas festas lluchmajorenques mes apagades, mes frívoles, mes fredes; arribaran si així vá, a acabá en neu; y per cert que no se pot atribuhi tal decaiment, per lo menos a lo que toca a s'actual añy a sa mezquindat pecuniaria des poble, ni an es govern des mateix, ja qu'ets sebètés en particular y es que no son sabatés en general, s'embutxecaven unes jornaladas may coneigudas, y per s'altra part tenim un Alcalde modelo, digne de ses mes justes alabances, ja que sempre està dispost a prestarsé a sa soberana voluntad des poble.

Unicament es puesto qu'ha sostengut sa pesada carga humana mes o menos com sempre, ha estat s'Arenal; aquest «caserío» hermós y pintoresc, se va veure es dia de San Jaume y els Angels visitat per millars de personas de distints pobles, qu'anaven a cercá an es seu espayós có, suavement refrescat pe sas carinyoses y blaves aygos qu'el rodetjan, uns cuants días de descans y desahogo en s'objecta d'amollá sas penes retengudas an es gavaix per espay de dotse mesos, y rentar-se sa brutó de sas cuixas y sas ancas y... de per tot allá ahont sa tavayola no hay arriba diariament.

KDT

(Acabarà)

D'ESPORLAS

ES MISTERIS DE NA SURO

O s'atlota que sempre vol es darré qu'arriba
SEGON EPISODI

Sa desfachatz d'una atlota

En Ventura cuant se veu despectat per aquella qui li jurà un amor etern, reb es cop en resignació, y deixa que na Suro s'esbravi en so Francés.

Un dia es Francés se veu an es cas de tornà parti a France y na Suro li torna fe mil juraments, qu'ella sabia ben cert no havia de cumpli.

Una vegada partit es Francés si torna acostà en Ventura y torna assé acceptat. Es Francés li escriu cartes amorosas a las cuales na Suro contesta també amb amorosia lo que no quita que segueu festetjant amb en Ventura. Es es di que sostengui relacions amb dos novios.

Però vatequi qu'un dia s'entrega en Ratoli s'habané, qui es un jove mes gran qu'una perxa de teraïnhas, orgullós com cap altre, mentidé com ningú y es ban eit mes gros que ha creat la terra.

Y demana a na Suro per festetjá amb ella. Na Suro que tant com mes veya torna mes ambiciosa se vá fent, sab qu'en Ratoli s'habané ha duit 1.200 duros, y totduna l'accepta. En Ventura heu sab y l'abandona per assempte.

Més un dia arriba sa diligenci, y en sa diligenci es Francés, el qual va a ca na Suro la demana per casá y es acceptat.

¿Que sotceix? En s'episodi siguent heu sabrem.

FILM XERRIMOS

Es próximo episodi es titulará:

Sa comedi de Na Suro

COMERCIENTS

Vòltros qu'estau per quebrá perque res may despaxtau y altre cosa no sercau més que podé prosperá, sabreu, y qu'es ben històric que an això heu conseguireu bastant sols vos anuncieu a demunt aquest periòdic.

DE PALMA

Bruticias: sebrás qu'aquellas rieyas que feres s'altre dia demunt es Born que supós feyes per mi no en vaitx fé gens de cas, degut an que coneç sa poca dignitat que tens y sa mínima educació. Si men vaitx da conte v'assé per alló de si hagués pogut du algo penjat, però un cop havermé mirat de dalt a baix y havermé vist mes polit qu'un espedi de Monarca, vaitx comprenda de qu'anaves abusant des teus pocs graus de civilisació.

¿Y sabs perqu'es que dic qu'estás poc civilisat? Perque això de riurerte d'un

EN XERRIM

que t'ha donadas y te pot doná llisons
sols heu fan es fiys llejits de s'atrás
humá, es cuadrúpedos es qui no tenen
gens de sentit comú, en fin es seuvajes.

Me creye que camviant de vida heurias
tornat un poc deixeble de s'humanidad,
y en contas daixó te puc di que a sas
lecturas las te passes per dins sas esta-
bles amarrat en so correspondent aparato
y fent companyia an es demés estadans
d'aquella sala.

PITO

(Continuará)

**

DE SON REPIÑA

Es dia de sa festa de *Son Repinya* una
atlota perdé es ventay, el cual vaix teni-
sa ditxa de trobá y sa doble ditxa de trobá
sa dita atlota, la cual, en companyia de
varias més crec que de *Son Serra*, hem
feren pagá sas vallanes.

Los ne vaix d'u un aumut y t'engue-
ren sa barra de dirmé qu'eran pocas!

Vaje unas llebretas!

UN CASSADÓ DE LLEBRES

**

DEL SECAR DE LA REAL

Es diumenje des ball de San Bernat
hey hagué de tot y molt. Hey havia uns
obrés qu'encare tenen es morros blaus
y duyen mes llet qu'una lletera y per
causa d'aixó hey hagué ferits, que no
n'eran rès y també per culpa de s'Alcalde
qu'es amic des frares. No vos penseu
que s'aigo es perdi per un sol lloc.

També, cuánt ets obrés da sa festa de
Son Bitso hey anaren per arrendá sas ca-
diras a l'amo'n *Pep de sa Punta*, sa mado-
na va dí que l'amo estave malalt mentrens
que per llogarles an es frares vā está bó.

Així es qu'are els se tornaren sas cadi-
ras espenyadas, y es frares de sa San
Bernat els s'hi pagarán.

Y en fé sa triadella de beatos comen-
saran per l'amo'n *Pep Punta*.

UNA FAMELLA SENSERE

DE MANCÓ

S'Alcalde de Seuva, apesá da essé mau-
rista, se conserva ben tresquet assegut a
sa poltrona de sa nau municipal, y com
que sa caló apreta qu'es un contento, no
la gosa a desempará, capetjant es tempo-
ral en bastante maestria, esperant que
passi sa turbonada; perque creu que fent
es pampussol hey porá matá s'estiu; però
ets idóneos qu'estan ja de lo més impa-
ciens remenien sá coa fort ferm y fan tot
cuant saben per amargarli es veraneo.

Ses lluites internes des partit datista,
mes que res, son sa causa de que s'actual
Batle encara no haja entregat es mando
des desgraciat barco, que sempre ha es-
tat perseguit de pirates.

Son tans ets aspirants an es carrec de
Capità, y tots creuen reuní condicions
marineres per conduï sa nau a bon port
com pocs es que noltros passatjés conser-
deram capassos de salvarmós d'un nau-
fratx. Vataqui perque, a pesá des temps
qu'ha trascoregut desde sa caiguda d'*En*
Maura, es mauristes encara s'aguantin a
la capa.

Es qui tenen més ganas que ses seves
anques encalesquen sa cadira presiden-
cial des nostre Ajuntament, son es que
exteriorment fan veure que no hey pre-
tenen res, pero noltros, que los conexem
s'intenció, sabem que fan es desmenjat
en talent, y massa clà veim que si los en-
egan sa vara tots la rebrán en sa matei-

xa satisfacció qu'En Toni Morat reb una
punta de puro.

En lo qu'atañy an aquest poble, se-
guim ignorant qui mos comanda y com
que no coneixem Rey ni Roc, tothom fa
lo que vol, obligantmós a menjá ses sopes
sens'oli y si mos queixám fan tant de cas
de ses nostres llamentacions com feya en
Napoleon de ses excomunions del Papa.

NEY-NEY

DE BUNYOLA

Pe ses fabricantes de teixits.

Assent inagontable s'abús de aquestes
fabricantes, vuy manifestá an ets amos
que posin retxit an aixo que fan de posá
calumnias an es que passan, de ses besti-
ases que fan, des insultos que donen y
principalment an aquéxes cansons que
canten, tan inmorals.

Troba propí d'aquest remell de ses
Marias que canten aqueste canso fete de
questas tal Marias que diu:

En Cinto va calent
y se done frede
y es seu infant petit
el se.....?

Aixó es despertá s'inocènci an aquestas
nines de menor adad, qu'es lo mes cotxi-
no que se pugue í. Cantan equeste can-
só y d'altres indecoroses que no anomen,
que poden d'u sa corrupció de s'innocènci.

Vos suplic amos d'aquesta fàbrica que
poseu retxit amb aquests abusos que com-
eten sas vostras manufactures principal-
ment an aquestas quatre Marias que son
ses mes mal educades qu'hey ha especial-
ment ne *Maria Rubiz* y ne *Maria Suro*,
que pretenen d'assé ses mes guapes, ses
mes desberetades y ses mes insultedor-
es.

Per avuy sols vos dic ses cuatro para-
las mes necessaris, però sino tractau de
mudá ó qu'ets amos no hey posin remey
ves seguiré dant *pista* y vos publicaré en
sos vostros noms si me tornau agraviá.

Remell de quatre Marias
lo més, indecent qu'hey ha
mes convendria mudá
y camviá aquest tal canta
ó bé aixó s'assemblerá
a un conjunt de xeremies.

UN INSULTAT.

DE MANACÓ

(Continuació)

Y si estás per aixó la pots arrestá, per-
qu'encara qu'en passetjas 23 nosas s'al-
sade d'un cá assegut, y que si no fos
que a sa llenyo no hey tens rues, jo no
sé que pareixerias. Ja heu sé: un orangu-
tán, o un mico, perque sa teva cara no
ment y sa lleco de sa xerreduria també
ta acompañya, y es llàstima que no te fa-
ses cómic, així si que riuriam cuánt mos
fariás carussas, y sentiriam sas teus
paraules que serian capasses de te riure
un escritó arruinat, així com riuré jo si
contestas.

Me dius que no tenc vergonya per to-
cá sa cordeón y haveri un veynat amb en-
fermedat grave, me pareix què devias es-
tā mal entes perque a ma dreta no n'han
tengut fà estona, a derrera y a devant
també, y si a la esquerre no importava
ferné cas perque era en consentiment
seu, y un'altre vegade en xerra has de
sobre que dius o t'heurém de di «que en-
gañas lastimosamente al público». Sobre-
tot extrañ molt que tú heu sabesses y
hey anasses, tant renové com ets.

Ara et particip qu'es jove aquell no
ha sercat cap Secretari perque cuánt ve-

s'escrit digué: Aixó no's digne mes que
des despreci i jo hem vaix posà a retxa
per castigarte com te mereixias.

Si te maltratat dispensa però aixó es
com sa pena de talión que va uy per uy
y dent per dent.

Jo sempre t'esperaré
mes però a sa teva testa
procura posarle bé
y si no te basta aquesta
un altre pic xerrere.

SAUCELL SENSE GABI

FONDA LA PALMESANA

de Andreu Ramón

Carré de Cocheras, 3.—SOLLE

Forenses que visitau
aquesta població sana
y com tots necessitau
menjá per no patí gana,
a sa Fonda Palmesana
trobareu lo que serau.
Allá es es menje de primera
y com un Bisbe se jeu,
y tot aixó per un preu
tan baix que vós fà riguera.

XERRIMADES

Senyó Batle: Si no frissa mir de confes-
tarmé an aquesta pregunta:

¿Va vosté en combinació amb sa Com-
pañía des Tramvias, amb so fi de darlós
que guanyá?

Heu dic perque sa carretera des Port
de Solle està intransitable amb sa polse-
guera qu'hey há, tanta qu'impideix es
que si una persona vol pujá a peu, púgi-
gue, igualment que si un cicliste te sa de-
licades d'anari en bicicleta, púguigue a-
rribá viu, y així com veim que vosté
res fà per feríe llevá, me fà creure si es
conveni de D. Jeroni y vosté.

Si vol conversermé, no te més que fē
llevá sa pols y llevones creure que no
hey ha rés de combinacions, ni dímonis
foradats.

UN CICLISTE

CARTERAS, PETACAS CIGARRERAS

Se ha recibido un nuevo extenso y va-
riado surtid, en la Tipografía Moderna,
calle de la Luna, 27.—SOLLER.

Jo que som una persona de carácter pa-
cífic, y m'agrada s'arreglá sas cosas lo
més bé possible vaix a proposá una fór-
mula d'arreglo entre mestres barbés y
oficials, en benefici des públic, nostro
senyó. Amén.

Resulta, que som jornale. Acab de tra-
beyá a las sis des capvespre. Cuant he
sopat son las set; arreglat las set y mitja,
y cuant m'he de afeitá, an arribá a ca's
barbés son las vuit; y resulta que cuant
arrib, m'etsiban sas portas pets uys, y
bonanit si et colgas.

Si hey vaix es dissipate, acab sa pa-
cienci y es ménuts esperant, y después
de tres horas d'esperá cuant me toca a
mi es hora d'acabá.

Jo som partidari de qu'ets oficials bar-
bés han de tení molt de descans, puerqu'
es un ofici molt cansat, y antihigiènic,
molt més descans que no tenen ara, pero
jo a puesto seu heu arreglaría d'una for-
ma que no perjudicás sa comoditat pú-
blica ni sa seva.

Primerament: Dilluns: Es demati y es

capvespre, libre per tots ets oficials me-
nos un. De las set des vespre fins a las
nou, feyna tots, menos s'oficial que ha
prestat servici diari. Dimarts: Es demati
trebay per tots. Es capvespre tots libres
menos un. Es vespre de sa mateixa ma-
nera qu'es dilluns. Dimecres: Servici
complet de las vuit des demati fins las
deu des vespre. Dijous, de sa mateixa
manera que dilluns. Divenres: Ser vici de
las nou a las dotse des demati y des las
dues des capvespre fins a las set. Dissap-
te: Servici complet, de las set des demati
fins a las dotse des vespre. Es diumen-
jes: libre tot lo dia.

En sas horas donadas s'ha de fē cons-
ta qu'hey te qu'havé pausas, des temps
que se convengui, per menjá.

Següint aquexa forma, se treuria per
resultat sa comoditat pública y es benestà
d'ets oficials barbés.

Y are si heu trobau, donaumé una me-
dalla y una corona de lloré.

UN XERRIMÉ

Un jove desitja comprá una motocicleta
a plassos.

Per informes a s'imprenta d'aquest pe-
riòdic.

Senyó Directó: Dispensi si l'agraví,
però li vuy di que la setmana passada
s'altre en fé únà com un covo. Vá deixá
publicá un xerrimada firmada per *Sinc*
barbés un sort y un coix, y jo que pre-
cisament som es *Sort* vaix quedá d'un
peu, perque quí mes ballave en s'escrit
era jo, y era es que menos embrollat
n'estava.

Deye s'escrit que jo tenia sa boca uber-
ta, pero no deya qu'es coix hey tenia
sa porta des moll, y es cinc restants bar-
bés altres cosas que no vuy di, pero que
si heu vol sobre pot vení a jo y l'hey diré.

Sápigue directó, qu'un'altre vegada
qu'hem tórnigüe posá amb embròllos
d'aquets, jo y vosté tendrem un disgust
serio, li faré pagá una còpa dé canye, y
un manedet de xigarrillos socialistas.

Y an ets cinc barbés que firmaven sa
dita xerrimada, los vuy di que jo no som
tant criminal con ells que s'entrenen tot
lo dia amb escorxá caras de persones pa-
cíficas.

Barberots no dic res més,
perque s'espai es estret:
cap a ballá a Ca'n Pavet
y a menjá melóns després.

Es SORT

Cintas, Gomas,
P'sborrà y PAPÈ DE COPIA
y tota classe de accessoris
per MAQUÍNAS D'ESCRIURE

De venta a s'Imprenta d'en S. Calatayud
Lluna 27.—SOLLER.

PERFUMAUOS
amb sas esencias, extractos, locions, sabóns,
polvos, etc., etc., que venen a s'Imprenta
Moderna, carré de sa Lluna, n.º 27.—SOLLE

GENOVEVA DE BRABANTE

De venta en la imprenta de este periòdi-
co a 60 ptas. ejemplar.

SOLLER.—Tip. de Salvador Calatayud